

holdet stiftet for en længere Tids Varighed. Derfor havde Kommissionen foreslaaet, at kun de skulde anses som Lærlinge, der indgik Lærlingekontrakt for et Tidsrum af over 6 Maanedes. Dette Sidste er nu udeladt i Regjeringens Udkast. Jeg overser naturligvis ikke, at man ved at udelade dette kan faae en større Mængde af dem, som nu høre til Medhjælperklassen, ind under Lærlingekategorien, men Loven tyder jo dog isørigt efter hele sin Affattelse paa, at det er Tanken, at Kontrakterne skulde have en vis længere Tids Varighed, hvilket ogsaa ses af § 10, hvori Prøvetiden er beregnet paa 3 Maanedes. I § 2 havde Kommissionen foreslaaet, at den, som udsører en mindre væsentlig Del af, hvad der hører til Ferdiggjørelsen af et Fabrikat eller et Arbejde, skulde ikke være berettiget til at antage Lærlinge. Det er erkjendt i de Motiver, der ledsage Kommissionens Udkast, at det er vanskeligt der at træffe den rette Grændse, og jeg misfjender ingenlunde, hvad der er ansørt i Regjeringens Motiver til denne § 2, nemlig at Øvrigheden jo let, naar den skulde afgjøre, om Arbejdet var af den ene eller den anden Bestaffenhed, kunde komme til en meget forskjellig Afgjørelse. Jeg skal heller ikke lægge nogen særdeles Vægt paa, at man har udeladt den Betingelse, at det skal være et virkelig Jag, som det er hensigtsmæssigt at oplære Lærlingen i, og ikke en enkelt lille Besjæftigelse, som jo nu under den stærke Arbejdsdeling ofte udføres af en særlig Fabrikant eller særlig Mester. Men der er absolut under den stærke Arbejdsdeling en Fare for, at unge Mennesker kunne blive satte i Lære og i Grunden ikke lære Noget som helst, der kan staa ham selv en virkelig Eksistens. Dersom En blev sat i Lære hos en Rebslager og han saa skulde staa hele sit Liv og dreie paa Hjulet, hvad desværre ofte sker, eller dersom en Mand, der selv ikke gjør Andet end sy Knapper i Frakker, antog en Lærling til at sy Knapper i Frakker, vilde det være en høist sørgelig Eksistens, som denne Lærling gik imøde, naar hans hele Uddannelse var indskrænket til at lære at sy Knapper i. Smidlertid erkjender jeg, at det kan være vanskeligt der at træffe den rette Grændse, og jeg skal heller ikke gjøre nogen Indvending imod, at det er udeladt, idet jeg haaber, at der efterhaanden hos Forældrene selv maa opstaa en Følelse af, hvor vigtigt det er, at det, Lærlingen skal uddannes i, virkelig er saadant, at han derved i sin Tid kan finde den fornødne Subsistens. Den høitagne Minister har havt nogen Betænkelighed ved en Bestemmelse, som er sat ind i § 2 efter Forslag af Udvalget, nemlig den, at en „næringsdrivende Mandsperson, som er ugift eller Enkemand, eller som er gift, men ikke samlever med sin Hustru, maa ikke i sit Hus optage nogen umyndig eller mindreaarig Pige som Lærling“. Jeg tror, at Forholdet er saaledes her, som det er andre Steder, at denne Bestemmelse har sin fulde Beretti-

gelse, og den findes, som sagt, i den franske Lov. Jeg mener ialtsaa, at man kan sige herom, at selv om den ikke i alle Tilfælde kan være betryggende, saa kan den eiheller medføre nogen stor Skade, samt at den vil afgive Vidnesbyrd om, at Sædelighedshensynet ikke har været upaaagtet. Jeg skal bemærke, at med Hensyn til Bestemmelsen i § 11 Nr. 4, hvorved det er bestemt, at, forsaavidt Lærlingen er en umyndig eller mindreaarig Pige, der er i Huset hos Mesteren, skal Lærlingekontrakten være ophævet, naar Hustruen dør eller hendes Samliv med Manden ophører, da har Kommissionen foreslaaet, at denne Bestemmelse skulde sættes ind iblandt de Tilfælde, i hvilke Kontrakten kan af den ene Part forlanges hævet, og det forekommer mig ogsaa, at der vilde være Grund dertil, thi naar en umyndig eller mindreaarig Pige er antagen af en gift Mand som Lærling, saa ville i Reglen Forældrene have havt Løilighed til, før Hustruen dør eller forlader Manden, at bestemme, hvorledes Forholdet er mellem Manden og Lærlingen, og dersom Forældrene da have Tillid til, at Lærlingeforholdet kan fortsættes, eller dersom der istedetfor Hustruen kommer f. Ex. en koindeelig Elægtning i Huset til at bestyre det, kunde der vel være ligesaa megen Betryggelse tilstede for den umyndige Lærling, som om Konen endnu havde været i Huset. Jeg vil derfor tro, at det vilde være rettere at sætte den sidste Bestemmelse i § 11 nemlig Nr. 4, ned i § 12 istedetfor at lade den staa, hvor den nu staa. Ligeledes vilde jeg meget ønske, at ligesom Øvrigheden skal paategne de Kontrakter, der oprettes, den da ogsaa, naar de 3 Maanedes Prøvetid er forbi, og Parterne beslutte at hæve Kontrakten, skal give en Paategning om eller have Anmeldelse om, at Kontrakten er hævet. Jeg antager nemlig, at Øvrighederne ville føre Protokol over de Kontrakter, som oprettes, og som de have paategnet, og jeg synes derfor, at de burde ogsaa være vidende om, naar en Kontrakt, som er indtegnet, ophæves. Det har imidlertid tillige en anden Grund, nemlig den, at det er vigtigt, at Alle og Enhver kan faae at vide hos Øvrigheden, om en Kontrakt er hævet eller ei, idet det jo afhænger deraf, hvorvidt en anden Mester kan antage denne Lærling eller ikke. Jeg synes altsaa, at det hører til god Orden, at Kontrakten udsættes paa samme Sted, den er indtegnet. Jeg skal, uagtet der er enkelte Bestemmelser i Regjeringsudkastet, i hvilket der er gjort nogle Forandringer fra det, Kommissionen har foreslaaet, ikke opholde mig derved, idet jeg antager, at Sagen nok vil blive gennemgaaet i et Udvalg og disse Enkeltheder saaledes nærmere kunne drøftes. Kun skal jeg tilføje, at der er et Spørgsmaal, som naturligvis har paatrængt sig Kommissionen, og det er, hvorledes der, naar Loven kommer ud, skal føres Tilsyn med, at de Hovedbestemmelser, som Loven inde-